

jeg ogsaa troer at burde berøre for Thinget; det angaaer den Tanke, der muligen og rimeligvis vil fremstaae hos Enkelte: Men i det Organisationsforslag, der her foreligger, er der jo ikke nogen væsentlig Forandring fra, hvad der tidligere har fundet Sted; Marinen vil jo efter dette Forslag, som slutter sig til Forsvarscommissionens Forslag — i de væsentligste Punkter idetmindste —, vedblive at bestaae i samme Form og paa samme Maade som hidtil. Dertil siger jeg: Ja, og jeg antager, at dette er noget høist Tilfredsstillende ved dette Forslag. Hvad Marinens Bestyrelse og tidligere Bæren angaaer, indeholdes der i denne Omstændighed en Erkjendelse af, at den tidligere Ordning i de fleste Henseender har været tilfredsstillende, siden Forsvarscommissionen har tiltraadet at vedblive at forme det omtrent paa samme Maade som hidtil; men jeg maa derhos gjøre opmærksom paa, at der i selve Marinens Organisation, i det Materielles Tilværelse — for at bruge et bedre Udtryk —, ligger, om jeg saa maa sige, et konservativt Element, der gjør det umuligt for en Marine fra det ene Dieblik til det andet eller i mindre Tid end en lang Marvælle at skifte Charakter. De Skibe, vi nu have, eksistere, det er med dem, at vi skulle gaae Tjenden imøde; man er ikke istand til i en Haandevending at omforme en Marine. Seer man hen til andre Lande, s. Ex. til store Sømagter, vil man finde, at Mar efter Mar ere gaaede hen med at foretage en saadan Forandring uagtet de store Pengemidler, de have forbrugt for at omforme den Marine, de havde. Dette conservative Element, som saaledes er tilstede, og de øvrige Omstændigheder, jeg tidligere har anført, have en væsentlig Indflydelse paa Marinens Ordning, og deraf følger en Overensstemmelse mellem det, der for Dieblikket er til, og hvad der foreslaaes for Fremtiden. Der er imidlertid væsentlige Punkter, i hvilke det nærværende Forslag afviger fra, hvad der hidtil har bestaaet, Punkter, som jeg vil betegne netop som Organisationspunkter, der gribe dybt og væsentligt ind i hele Marinens Stilling og Tilværelsesmaade. Disse Punkter ere navnlig to, nemlig Avancement efter Valg og Aldersgrændse. Disse to Punkter ville og maae have en væsentlig Indflydelse

paa det Personelle i Marinen, hvorpaa den Kraft og Dygtighed, hvormed Marinen ogsaa i kommende Tider vil være istand til at handle, i høi Grad berøer. Disse to nye Punkter, der føres ind, ere egentlig uadskillelige. Man vil see, at Avancement efter Valg ikke kan indføres, uden at Aldersgrændsen samtidig dermed træder i Kraft. Ved Avancement efter Valg ville yngre Kræfter bringes op i høiere Classer, og dette vil medføre, at endel Officerer i hver enkelt Klasse ville blive ældre, hvoraf det igjen vil blive Følgen, at disse Officerer efterhaanden ville blive mindre dueelige til at varetage det Hverv, der er anvist dem. Der maa derfor være et Middel, hvorved denne Ulempe, der vilde være til Skade for Staten, kan forebygges, og dette Middel er Fastsættelsen af Aldersgrændsen, en Bestemmelse, som Forsvarscommissionen har foreslaaet og Regjeringen tiltraadt. Det er ganske vist ikke uden Betænelighed, at jeg er gaaet ind paa denne Forandring, og jeg betragter den som en total Omformning af, hvad der hidtil har bestaaet. De Betæneligheder, jeg har næret, gaae egentlig ud fra, at i tidligere Tid har der hos de yngre Officerer, eller hos Officerestanden i det Hele, kunnet udvilles sig, indenfor de militaire Formers Bydende, en Selvstændighedsfølelse, som man kan frygte for vilde kunne lide et Skaar ved den forskjellige Stilling, i hvilken de yngre Officerer nu blive satte. I tidligere Tid var Officeren, forsaavidt han var duelig, sikker paa at avancere; nu derimod vil Valg afgjøre hans Skæbne, og som Følge deraf kan det bestrækkes, at der kan opstaae en Følelse, hvorved den Uafhængighed, der tidligere har været Standens Særkende, om jeg saa maa sige, kan blive berørt. Smidlertid er dette et Hensyn, som man ikke har Ret til at tillægge nogen overbelevende Indflydelse, thi Principet gaaer ud paa, at den Dygtigste skal fremmes, og dette Princip maa være det ene rigtige og det, der hder Staten den største Garanti. Dernæst er det sikkert, at enkelte Officerer, som have naaet Aldersgrændsen, men som endnu kunne være dygtige til Statens Tjeneste, som en Følge af Aldersgrændsen ville blive fjernede fra deres Virksomhed; atter dette er et af de Under,